

SÅ TA DA MINE HENDER

Så ta da mine hender og før meg frem
inntil jeg salig ender i himlens hjem!

Jeg kan ei gå alene, nei, intet sted.
Hvor du meg fører ene, jeg følger med.

La intet mer meg skille fra nåden din,
og gjør meg ganske stille, o Jesus min.

Ved dine føtter ene er barnet trygt,
på deg, på deg alene min tro er bygt.

Selv om jeg ei fornemmer din sterke hånd,
min salighet dog fremmer din gode Ånd.

Så ta da mine hender og før meg frem
inntil jeg salig ender i himlens hjem.

T Julie von Hausmann 1862 - M Friedrich Silcher 1842

Takk for at du kom og var med oss i dag!
Familien

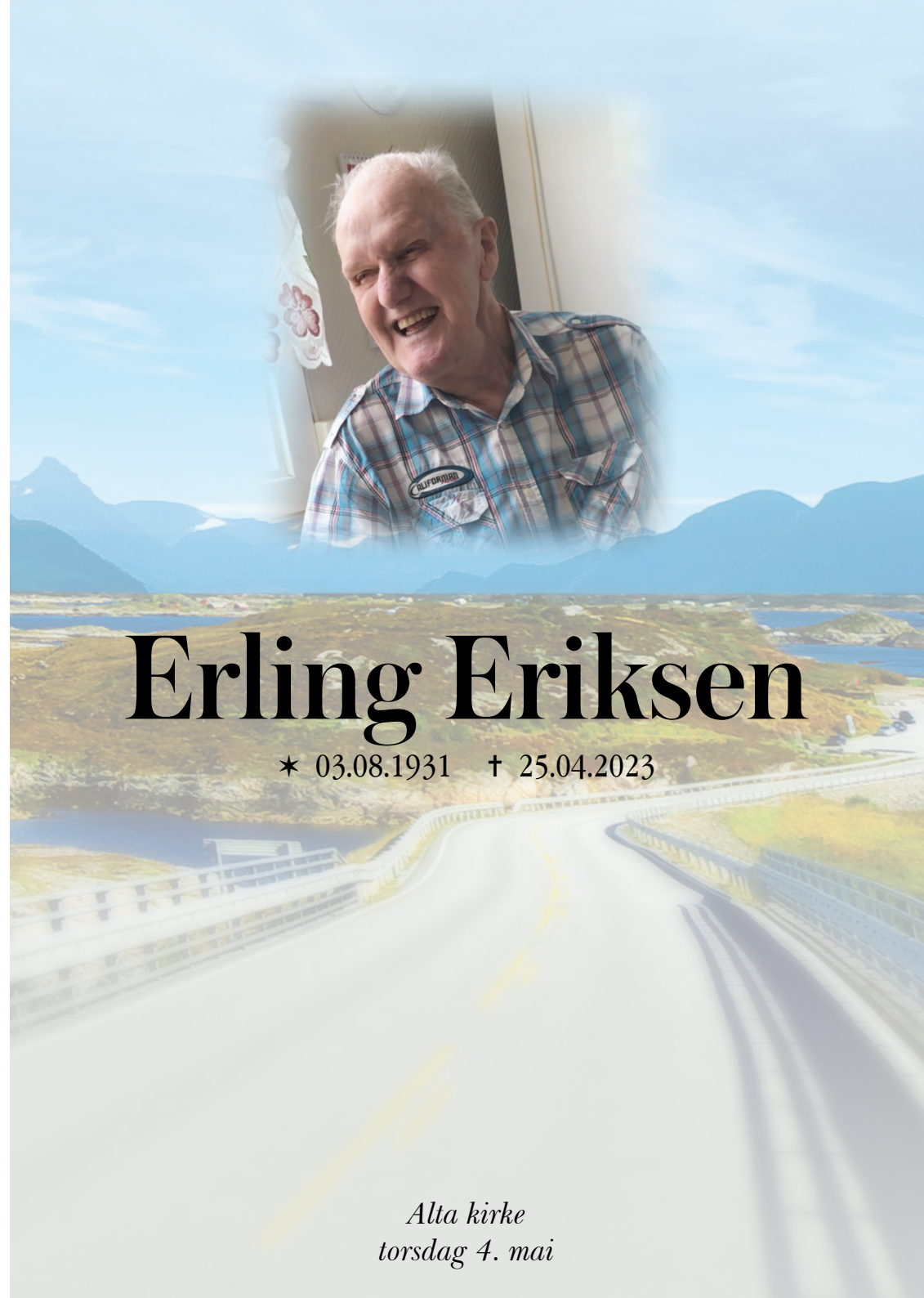
Prest: Vebjørn Sagedal

Organist: Irina Girunyan

Kirketjener: Egil Klevberg

TANGENS
BEGRAVELSESBYRÅ

Erling Eriksen

★ 03.08.1931 + 25.04.2023

Alta kirke
torsdag 4. mai

KJÆRLIGHET FRA GUD

Kjærlighet fra Gud springer like ut
som en kilde klar og ren. I dens stille bunn,
i dens dype grunn gjemmes livets edelsten.

Kjærlighet fra Gud som en yndig brud
kommer smykket til oss ned. Lukk kun opp din favn,
kom i Jesu navn, himlen bringer den jo med.

Kjærlighet fra Gud er det store bud,
er det eneste jeg vet. Bli i kjærlighet,
og du har Guds fred, for Gud selv er kjærlighet.

T.J. N. L. Schjørring 1854 - M.H. S. Thompson 1852

TIL EN STAD JEG ER PÅ VANDRING

Til en stad jeg er på vandring,
synd er alltid utenfor.
Livets tre står der i blomstring,
der hvor roser aldri dør.

Refr.:

Her de blomstrer vår og sommer
snart de visner ned og dør.
Til en stad jeg er på vandring,
der hvor roser aldri dør.

Der jeg møter mine kjære
som i staden toget inn,
Venter på at jeg skal komme
dit hvor roser aldri dør.

Refr.

Snart jeg når den skjønnne staden,
all min lengsel går nå dit.
Evighetens fryd meg møter -
der hvor roser aldri dør.

Refr.

Osborn/Miller/D. Bergagård

O BLI HOS MEG!

O bli hos meg! Nå er det aftentid,
og mørket stiger - dvel, o Herre blid!
Når annen hjelp blir støv og duger ei,
du, hjelpeløses hjelper, bli hos meg!

Snart svinner livets dag, det kvelder fort,
og jordens lys alt mørkner og går bort,
forandrings skygge følger tro min vei -
o du som ei forandres, bli hos meg!

Hver time trenger jeg din sterke vakt,
kun for din nåde viker mørkets makt;
hvor skal jeg vandre trygt foruten deg?
I mulm og solskinn, Herre, bli hos meg!

Når du velsigner, ei av frykt jeg vet,
sår gjør ei ondt, gråt har ei bitterhet.
Hvor er vel dødens brodd? Jeg frykter ei.
Du som har seiret, Herre, bli hos meg!

O la meg se ditt kors i dødens gys,
driv mørket bort og vær meg livets lys!
Da skinner morgenrøden på min vei.
I liv og død, o Herre, bli hos meg!

T.H. F. Lyte 1847 - M. William Henry Monk 1861